

Sygn. akt II CSK 818/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa K. G.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu dla w Ł. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 20 lipca 2016 r., sygn. akt III Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka K. G. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 20 lipca 2016 r., w którym oddalono apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 20 lipca 2016 r. Wyrokiem tym oddalono żądanie skierowane przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu o odszkodowanie na podstawie art. 417 k.c.

W skardze kasacyjnej powódki podnoszono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego (art. 233 § 1 k.p.c., w zw. z art. 391 k.p.c., art. 378 § 1 k.p.c. i art. 382 k.p.c.) oraz art. 417 k.c. i art. 481 k.c. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca stwierdziła, że w rozpoznawanej sprawie występują istotne zagadnienia prawne (sformułowane w pkt 1 - 3 wstępnej części skargi). Stwierdziła także, że skarga jest oczywiście uzasadniona w wyniku

naruszenia art. 471 k.c. i w wyniku pominięcia przez Sąd Odwoławczy pewnych dowodów znajdujących się w aktach sprawy.

Skarżąca wnosiła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Analizując treść uzasadnień wyroków obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartą w nich prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę (s. 144 akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występują przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 i 4 k.p.c.

Wskazane w motywacji wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania zagadnienia (pkt a, b, c; s. 2 skargi) nie mogą być kwalifikowane jako istotne zagadnienia prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd drugiej instancji może samodzielnie prowadzić postępowanie dowodowe, może także podzielić ustalenia faktyczne (w całości lub w części) dokonane przez Sąd pierwszej instancji (art. 382 k.p.c.). W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy szczegółowo wyjaśnił przyczyny bezpodstawności formułowanych w apelacji zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego, także tych dotyczących postępowania dowodowego (s. 9-10 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W przekonującym wywodzie prawnym Sąd Okręgowy stwierdził, że sama konstatacja przez Sąd Rejonowy „uchybień i wadliwości w procedowaniu, które pojawiły się po przekazaniu sprawy do Sądu” (s. 3 i 4 uzasadnienia zaskarżonego wyroku) nie mogą jeszcze uzasadniać powstania odpowiedzialności pozwanego Skarbu Państwa za szkodę na podstawie art. 417 k.c. Powódka określała ten uszczerbek jako powstanie (zwiększenie) własnego zadłużenia wobec ZUS w wyniku niezakończenia egzekucji z nieruchomości we właściwym czasie. Nie wykazała także normalnego związku przyczynowego (art. 361 § 1 k.c.) pomiędzy tak określoną szkodą a wskazanymi działaniami nadzorczymi Sądu Rejonowego, kontrolującego egzekucję komorniczą. Trafnie Sąd Okręgowy wskazał w tym zakresie na pasywną postawę powódki (dłużniczki egzekucyjnej) w zakresie poszukiwania możliwości wywiązania się z długu wobec ZUS. Decyzję

nabywcy licytacyjnego nieruchomości z jej zakupu trafnie Sąd Okręgowy ocenił jako decyzję samodzielną i autonomiczną, a nie spowodowaną działaniami lub brakiem działań nadzorującego Sądu.

Nie można podzielić także stanowiska strony skarżącej, że wniesiona przez nią skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Nie doszło bowiem do oczywistego naruszenia przepisu art. 417 w związku z przyjęciem w ustalonym stanie faktycznym, istotnym dla rozstrzygnięcia, braku wystąpienia wszystkich niezbędnych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powódki do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.)

Nie obciążono powódki kosztami postępowania kasacyjnego przy uwzględnieniu treści art. 102 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 2 listopada 2016 r., k. 140 akt sprawy).